

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'AUNA INAINTEIN BUCURESTI: La casa Administratiunii
IN TABA: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
IN STREINATATE: La toate oficiile postale
din Uniune, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

REDACTIUNEA

No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3.

15 BANI NUMERUL

MANUSCRITURILE NU SE INAPOIAZA

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

GRIGORE VENTURA
Prim-redactor responsabil

ANUNCIURILE

SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la Eastern Agency, Constantinople
Karakey Deirmen Han, 16 Galata.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina treia 2 lei linia
LA PARIS: Se găsește jurnalul cu 15 Cent.
numarul, la kioscul din rue Montmartre 113

ADMINISTRAȚIUNEA

No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3.

15 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

LIBERTATEA PRESEI

A TREIA SCRISOARE DESCHISA

ADRESATA

D-LUI DIMITRIE A. STURDZA

UN CUVENT

AFORIZME COLECTIVISTE

SULIVAN

LACURTEA D'ARGES

VADUVILE

PRIETENUL BARBATULUI

LIBERTATEA PRESEI

Turbarea colectivista a ajuns la
paroxism.

Poliția ne mai având alt mijloc
pentru a face rău ziarului nostru,
a recurs la o nouă procedură. Ea a
ademenit câți-va vânzători de ziare
să nu primească *Epoca* spre vânzare.
Mai mult încă, i-a îndemnat a ter-
roriza kioscurile, gangururile, libră-
riile tolerând ca sub ochii autori-
tății o bandă de vânzători, mărită cu
un oare care număr de spioni poli-
țienești, să maltrateze pe acei cari
voeau să cumpere ziarul nostru și
să rupă ziarele de la kioscuri.

Dar și aceste mijloace mîrșave
și neonestе n'au părut îndestula-
toare sbirilor poliției. Ei s'au gîndit
la o altă măsură care lovește în-
tr'un mod fățiș prescripțiunile art.
24 din Constituțiune.

Alineatul al 3-lea din art. 24
zice că :

«Nici o autorizațiune prealabilă
de la vreo autoritate oare care nu
va fi necesară pentru publicarea și
distribuirea unei publicațiuni.»

Art. 24 adaugă că «nici o lege es-
cepțională nu se va putea înființa
în materie de presă.»

Prin urmare, chiar Camerele ordi-
nare nu se pot atinge de disposi-
țiunile prevăzute în Constituțiune
în privința presei.

Cu toate acestea, prefectura poli-
ției a anunțat că va da o ordonanță
prin care obligă pe vânzători a de-
pune o cauțiune și a cere autoriza-
țiunea poliției pentru a exercita me-
seria lor.

Așa dar, prefectul poliției e mai
mare de cât justiția, de cât legea,
de cât legiuitorul însuși. Am ajuns
a fi sub un fel de stare de asediu
exercitată de bandele polițienești.

După ce au maltratată pe redac-
torii foilor independente, după ce
au distrus birourile de redacțiune,
după ce au intrat prin efracțiuni în
localul redacțiunii noastre și în ti-
pografie, unde au furat caracterile și
au resturnat formele, sbirii poliției
au avertat la ultimul mijloc, acela
d'a împiedica vânzarea ziarului.

Epoca este astăzi supusă regimu-
lui oprirei. Libertatea presei e lovită
prin mijloace piezișe. Astăzi lovitu-
ra e adresată *Epocei*, mâne va veni
rindul celor-lalte ziare indepen-
dente. Suntem mândrii d'a fi în
fruntea acelor pe cari regimul de
teroare ce ne guvernă voește să'i
doboare. Suntem la postul de onoare
și vom ști a rezista acestui nou
atentat, precum am rezistat tutulor
loviturilor cari au fost îndreptate
contra noastră.

Avem credința că opiniunea pu-

blică ne va susține. Ea va înflera
precum merită pe infamii sugru-
mători ai libertății cele mai scumpe
ce a mai rămas poporului român.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Moscova, 18 Octombrie.

Ziarul *Viedomosti*, răspunzând ziarului
Fremdenblatt, spune că din cauza depu-
nerii prințului, depunere neprevăzută de
Constituțiune, Bulgaria cade din nou în
starea în care se găsea în 1878, și că sin-
gura autoritate legitimă este a puterilor
semnatore ale tratatului de la Berlin, din-
tre cari nici una n'a recunoscut regenta
bulgară.

Viedomosti exprimă nelcrederea față cu
Austria și conchide că a venit timpul pen-
tru a fi cu pygmeli politici ai Bulgarietii.

Ru-cinuk, 18 Octom.

Generalul Kaulbars și a modificat itine-
rariul, nu se va mai duce la Tîrnova, ci
la Sofia prin Lom-Palanka. Pe carea e fi-
xată pentru Mercuri. El va fi deci Joia vii-
toare la Sofia.

Sofia, 18 Octombrie.

A apărut la Sofia un nou ziar bulgar
redactat în limba franceză, *Liberté*. Primul
său articol tratează despre cesiunea le-
galității așalegeri or pentru marea adunare.
El conchide că datorită guvernului este de
a convoca adunarea pentru a alege cât se
poate mai curând pe prinț, căci a devia
din această linie de conduită este a trăda
interesele țării.

Viena, 18 Octombrie.

Fremdenblatt vorbind de pretinsele aser-
țiuni ale generalului Kaulbars, reproduce
într-o depeșă a *Agentiei Havas*, spune că
la Viena nu se știe că generalul Kaulbars
înainte de a pleca în Bulgaria, s'fi avut
ocaziunea a da oare căror persoane com-
petente, explicațiuni asupra misiunii sale
și mai puțin încă a aduce o perfectă înțe-
legere asupra procedurii sale.

Erea ceva conform cu rapoartele diver-
selor state, ca generalul Kaulbars, sosind
la Sofia, s'fi între în legături amicale cu
colegii sei din Austro-Ungaria și Germa-
nia, dar aceasta n'ar corespunde nici si-
tuațiunii nici faptelor a voi să se deduca
de aci adesiunea reprezentanților străini
și mai cu seamă a reprezentanților Austro-
Ungarietii, la toate demersurile și acți-
unile generalului Kaulbars.

Viena, 18 Octom.

O scrisoare datată din St.-Petersburg și
adresată *Correspondenței Politice* dezvoltă
ideea că Rusia n'are de gînd să ocupe
Bulgaria, afară numai dacă va fi sub im-
presiunea unor evenimente cu totul ne-
prevăzute.

Rusia va aștepta schimbarea opiniunii
în Bulgaria. Ea va fi atunci în stare să și
recâștige terenul pierdut pentru moment,
dar speră că prin atitudinea sa corectă și
pacifică, va împiedica Europa de a se pune
mai presus de declarațiunile guvernului
rusec, sancționând actuala stare de lu-
cruri, cu toata opunerea cabinetului din
St.-Petersburg.

Berlin, 18 Octombrie.

Gazeta Germaniei de Nord respinge aser-
țiuni ziarului din opoziție cari afirmă
că prințul de Battemberg a abdicat pen-
tru a cruța Bulgarietii o ocupațiune ru-
sească. «Totmai din cauza acestei abdi-
cări Bulgaria e deschisă influențelor ru-
sești de toate felurile, și că situațiunea
în Europa pare foarte grea. Prințul de Bat-
temberg este răspunzător de nesiguranța
între rebel și pace. Această nesiguranță
nu ar exista dacă prințul de Battemberg
ar fi domnit conformându-se tratatelor și
aducându-și tot-d'auna aminte de origi-
nea sa rusească, cum a făcut-o la pleca-
rea sa.»

Paris, 18 Octombrie.

Un vot al Camerii asupra unei chestiuni
secundare a ocasionat demisiunea d-lui
Sarrien, ministru de interne, dar acest
vot rezultând dintr'o neînțelegere, un a-
ranjament e probabil. Se speră asemenea
ca d. Sadi Carnot, ministrul de finanțe
s'și retragă demisiunea.

UN CUVENT

Unele ziare franceze vorbind de ar-
mată o numesc *la grande muette*, muta
cea mare. Intr'adevăr, armata prin le-
gile și natura ei este ținută a nu ridica
glasul în politica militantă. Armata aude,

vede, cugetă și judecă; armata însă tace.
În ziua când ea ar ridica glasul, de te-
muit este să nu ridice și brațul, ceea ce
ar fi teribil; d'acea armata trebuie să
tacă, rămînd în afara de luptele parti-
delor politice.

O lună, de zile am făcut parte din ar-
mata activă ca ofițer de rezervă con-
centrat pentru manevre.

Multe și importante au fost eveni-
mentele întâmplate în acest inter-
val. Totuși de la 4 Septembrie, de când
am plecat la Buzău și până, mai alaltă-
eri, când m'am liberat, mi-am făcut da-
toria; am tăcut.

Azi însă redobîndindu-mi libertatea
d'a mi exprima cugetările, cer voe ci-
titorilor noștri d'a reveni în mod sumar
asupra cător-va evenimente petrecute
în timpul acesta.

De la ziarul *Epoca* doi din scriitorii
obiceiuiți, d. N. Filipescu și subscrisul,
am fost chemați sub drapel ca ofițeri
de rezervă.

D. Filipescu plecând din București
în dimineața zilei de 4 Septembrie dădu
ordin a i se șterge numele din capul
ziarului, nevoind ca numele său se fi-
gureze în același timp în cadrele ofițe-
rești al unui regiment și pe frontispici-
ul unui ziar politic.

În seara aceteiași zile părăseam și eu
capitala, aducându-mi la Buzău prima
veste a famosului atentat contra pri-
mului-ministru, cu detaliurile ce putu-
sem și eu afla din svon în acea seara.

A doua zi, pe la orele 12 noaptea, pri-
mirăm de la un amic știrea scenei de
sălbatică petrecute la *Epoca*, în urma
îndemnului primului ministru Bra-
tîianu.

Trebuie să mărturisesc că sentimen-
tul nostru predominant, chiar asupra
indignării, a fost parerea de rău că nu
ne-am aflat și noi alături cu camarazii
noștri din redacțiune pentru a lupta,
și respinge poate, agresivitatea infamă a
caror nenorocite victime au fost.

Este cert că misiunea detașurilor poli-
ției la *Epoca* n'ar fi fost așa de iesni-
cioasă, dacă în loc d'a avea a face cu
administratorul ziarului, s'ar fi gas-
tat în fața cu noi. Intr'adevăr, expe-
riența trecutului ne-a silit încă de mai
de mult, a ne pregăti pentru a putea, în
cas de necesitate, să respingem vio-
lențele cu arma în mîna, și mișcile a-
gresori, cari formează garda pretoriana
a regimului, ar fi făcut în această o-
cazie nepălauta cunoștința cu gîoanțele
revolverelor noastre.

Dar deja la 6 Septembrie eram înre-
gimentați și în imposibilitate absolută
d'a exprima măcar cugetările și im-
presiunile noastre. Atunci am văzut
ce suferință morală este de a suferi în
tăcere d'a sta neputincioși în fața unei
infamii ce se comite, d'a nu putea ri-
dica măcar glasul atunci când inima se
revoltă.

O singură mîngăiere ne a fost dat
să avem; aceea d'a vedea că camarazii
noștri de arme, fără o singură excep-
țiune, simțeau ca și noi, cugetau în a-
celași mod și stigmatizau cu indignare
faptele revoltătoare ce se întâmplase.
Dar aceste simțiri intime, cu îngrijire
înabușite în conversațiuni particulare,
nu era de altmintearea exprimate în
public; căci precum am zis: armata e
mută. Ceia ce simte și cugetă, tace;
căci așa e datoare să facă.

Asupra manevrelor, *Epoca*, de și a-
vea doi din scriitorii săi aflați în cele
mai bune condițiuni pentru a putea da
seamă cu competiția de cele ce se pe-
trecea acolo, n'a publicat mai nimic
pentru motivul mai sus expus, acum
însă, vom începe, într'o serie de arti-
cole favoritoare atît la manevrele tre-
cute cât și la armată în general, a pu-
blica impresiunile ce le am putut cu-
lege în timpul concentrării. Aceasta
cu începere de mâine.

C. G. Costa-Foru.

A TREIA SCRISOARE DESCHISA

ADRESATA

D-LUI DIMITRIE A. STURDZA

Domnule Sturdza

«Un flatteur est un esclav
vo qui n'est bon pour au-
cun maître.»

Montesquieu

«Quand, dans un royaume,
il y a plus d'avantage
à faire sa cour qu'à faire
son devoir, tout est perdu.»

Idem

«Quand il faut faire la for-
tune des amis et des parents
de tous ceux qui ont part
au gouvernement, tout est
perdu.»

Idem

«Plus d'Etats ont péri par-
ce qu'on a violé les mœurs
que parce qu'on a violé les
lois.»

Idem

Voiu trata pe rând fie-care din nere-
gularitățile, ce în prima mea scrisoare
am arătat că se comit la Prima Socie-
tate de Credit Funciar Român din Bu-
curești.

*Numirea funcționarilor și lipsa lor de
veri ce perspectivă.*

La început, funcționarii cei mici, a-
dică copiii, s'au numit prin concurs
și mi s'a făcut tot-d'a-una onoarea de a
fi esaminatorul candidaților. Am re-
comandat pe cei mai buni, cari au și
fost numiți; iar, drept dovadă, este
faptul că nu au primit nici o reclama-
țiune din partea celor-l'alți.

Mal în urma ați dat *carte blanche* d-lui
Stoicescu, care a recomandat Consiliul
și acesta a numit ca copii săi sau
a înaintat pe cine a voit d-sa, fără ca
cel puțin cei aleși să fi fost d'între cei
mai cu merite, cei mai cu titluri, sau
cu mai multe drepturi.

În urma justelor observațiuni ce'i
am făcut și aflînd chiar d-sa că, în can-
celaria Creditului Funciar, începuse a
se ridica nemulțumiri în contra unei
asemenea arbitrar procedări, se de-
cise, în 1884, dacă nu mă înșel, ca,
pentru trei locuri de copist, ce erau
vacante, să publice concurs, ceia ce se
și fecu. Se prezentară 30 de candidați,
pe cari i am esaminat și ale căror probe
scrise au fost clasate de mine cu
toată nepartinirea. Dar acest concurs
avea să fie numai un pro forma, un
praf aruncat în ochii cancelariei și a
publicului, fiind că, în realitate, d. P.
Stoicescu a recomandat Consiliului
cu totul alte persoane, fără titluri și
cunoștințele ce probase candidații; iar
Consiliul de administrațiune a încu-
viințat numirea recomandaților d-sale.
Atunci am spus d-lui Stoicescu ca să
nu și mai permită a mă ruga să esa-
minez pe concurenți, și că o asemenea
procedură este cel mai puțin necali-
ficabilă.

Ce alt poate dovedi aceasta, d-le
Sturdza, de cât că ați consimțit și con-
simțit ca bunul plac să înlocuiască
dreptul?

Creditul Funciar Rural nu are su-
cursale și funcționează cu un personal
destul de restrîns. Singura perspec-
tiva a unui funcționar de a înainta în
grad și, prin urmare, de a avea și o
leafă mai mare, este numai când se
departează, demisionează sau încetează
din viață un funcționar mai superior;
dar, poate, nici atunci, pentru că re-
gimul are destul favoriiți. Când acestea
nu se întâmplă, singura lor speranță
trebuie, dar, să fie numai în sporirea a-
puntamentelor lor, ceia ce se numește
avancement sur place.

Dar nici această meritată răsplătă,
nici această încurajare nu le-a mai
fost dat să vază realizându-se, de în-
dată ce d-voastră ați rămas Director
numai pentru a primi leafă, gratifi-
cațiune și tanțieme, iar d-nu Stoicescu
fac totul.

Când, la 1882, s'a modificat legea și
statutele Creditului Funciar Român,

despre care curioasă și surprinzătoare
modificare îmi voiu împlini datoria de
a vorbi într'o altă scrisoare, s'a dat
și sub-directorului, adică d-lui Petru
Stoicescu, dreptul de a participa din
beneficiile nete. De atunci d-sa supune
bugetele la Consiliu fără nici un adaos
la apunamente; iar funcționarilor le
spune, în fie-care an, că Consiliul nu
dorește să se prezinte la Adunarea ge-
nerală a proprietarilor cu un buget
încărcat la cheltuieli de personal, dar
că Consiliul va statornici în curînd
regula de a se spori leafa fie-cărui
din cinci în cinci ani și cu atît la sută.
Cuvîntul este lesne de înțeles: veri-ce
sporiire la apunamentele unui func-
ționar ar fi fost o micșorare a tanți-
emelor sale; căci dacă s'ar fi adaos nu-
mai câte 50 lei pe lună la apunamen-
tele a 6 funcționari și câte 100 lei la 2
funcționari, aceasta ar fi încărcat bu-
getul cheltuielilor cu 6,000 lei, iar d-nu
Stoicescu ar fi pierdut 60 lei. Ei bine!
nici aceasta nu a dorit. Câtă lăcomie!
Câtă neomenie!

Cu toate acestea, pentru anul 1880,
s'a vorbit în Consiliu despre sporirea
apunamentelor și atunci regimul a
propus ca leafa d-lui inginer hotarnic
C. F. Robescu să se ridice la țifra de
800 lei în loc de 600 lei, cât era. O
voce, care nu se aude în Consiliu de
cât pentru a susține cu o logică plină
de putere, pentru că este plină de a-
devăr, a observat că se mira cum se
propune sporirea tocmai a lefei d-lui
C. F. Robescu, care nu are nici trei
ani de serviciu, dar care are mai pu-
țin de lucru de cât veri-care alt func-
ționar, care este profesor, deputat și
Dumnezeu mai știe câte. Atunci Consili-
ul a lăsat la o parte cesiunea spori-
rei apunamentelor și a încuviințat ca
să se propună Adunării generale,
pentru 1880, aceteiași apunamente, cari
au figurat în bugetul pe 1885, cu sin-
gural adaos de 100 lei pe lună la a-
punamentele d-lui șef al contenciosului.

Lucrul, însă, nu s'a mîrginit aci;
căci d-nu C. F. Robescu, la Adunarea
generală din 1886, făcu o propunere, pe
care o presintă favoriiților regimului
cu rugăciune de a sub-scrie, spunân-
du-le că d-nu Brătianu consimte la
aceasta. Acea propunere, prezentată de
d-nu I. Poenaru-Bordea, avea de obiect
mărirea lefei d-lui inginer hotarnic de
la 600 la 800 lei.

Principele Dimitrie Ghica, președi-
ntele Adunării generale, da cetire pro-
punerii, o pune la vot și se constată
minoritate pentru propunere, dar ma-
joritate contra propunerii. Cu toate
acestea se proclama propunerea de ad-
misă. Se ivesc protestațiuni și atunci
se face contra proba, care da același re-
sultat, și mi aduc aminte ca d-nu Ge-
neral Dimitrie Lecca a exclamat niște
cuvinte pline de indignațiune. Cu toate
acestea se proclamă din nou admiterea
propunerii.

Terminele lucrării Adunării, s'a
născut apoi iarăși discuțiune în Consili-
ul de administrațiune dacă, în ade-
văr, s'a admis s'au nu propunerea pri-
vitoare la sporierea lefei d-lui C. F. Ro-
bescu, și întrebînd eu pe d-nu sub-
director P. Stoicescu dacă în ștatal pe
Aprilie s'fi înscrisu pe d-nu C. F. Ro-
bescu cu 600 sau 800 lei, d-sa mi-a
răspuns ca să nu fac încă ștatal pe A-
prilie. Câte-va zile în urmă îmi zise,
că, fiind fost admisă propunerea, d-nu
C. F. Robescu are dreptul la 800 lei pe
lună leafă.

Trebuie să vă mai amintesc încă un
lucru, d-le Sturdza, că adică Consiliul
a încheiat un proces-verbal prin care
s'a decis ca inginerul-hotarnic, care se
va numi, să nu fie deputat, și cu toate
acestea ați numit pe d-nu C. F. Ro-
bescu, zicându-i, dacă nu mă înșel,
chiar în ordinul de numire, ca să op-
teze pentru deputație sau pentru pos-
tul ce i se încredințează; dar d-sa a
preferat să păstreze pe amîndouă, căci
are stomac destul de mare și pîngă
destul de largă pentru a înghiți nu o
leafă și o diurnă, ci câte lefi și diurne
postii!

— In fine, s'emi permiteți, domnule Sturdza, a mai zice un cuvânt în privința procedurii d-lui C. F. Robescu. Ce alt însemnează aceasta de cât o desfidere a Consiliului? Ce ați făcut unii alt funcționari, dacă cuteza să-și mărească leafa printr-o asemenea manoperă? Primo s'ar fi proclamat votul cum a fost, adică respingerea propunerii; iar, dacă propunerea se admitea în realitate, de sigur că l-ați fi făcut viața amară și, să-l-ați fi silit să demisioneze, să-l-ați fi destituit.

Remâne dar, în vderat că aveți ambițiune numai pentru a vă răsbuna; iar nici cum pentru a susține dreptatea. Adevărata ambițiune însă este un sentiment frumos, pe când sentimentul d-voastră este plin de răutate și venin.

Termin această parte arătând unde poate ajunge omul cu lăcomia și până unde poate împingea nedreptatea.

D. Petre Stoicescu, are ceea ce nu s'a mai văzut până acum, aceleași apunamente ca și d-voastră, Directorul, adică 1700 lei noi pe lună;

mai are tantieme, adică parte din beneficiile nete, care, pentru anul 1885, s'au ridicat la peste 6200 lei noi;

mai primește în fie-care an, ca gratificațiune, leafa pe o lună;

prin urmare, încasează numai de la Creditul Funciar peste 27.200 lei noi pe an, în care se cuprind două feluri de gratificațiuni: una sub titlul de gratificațiune, alta sub titlul de tantieme.

Tot pentru anul 1885, d-sa a mai primit vre o 27000 lei noi de la Banca Națională ca Censor, dar sub titlul de jetoane de prezență și de tantieme.

Pentru același an a mai încasat vr'o 6000 lei de la Creditul Mobiliar și de la Societatea generală de asigurare «Națională».

Ast-fel dar, venitul net al d-lui Petru Stoicescu, din leafă, gratificațiune, jetoane de prezență și diferite feluri de tantieme se ridică la peste 60.000 lei noi pe an și cu toate acestea privește cu jind la micile apunamente ale funcționarilor Creditului Funciar, apunamente pe cari ar dori să le mă micșoreze, și în același timp să împuștă și numărul funcționarilor.

Dar nu este destul că d. P. Stoicescu împedica pe funcționarii Creditului Funciar Rural de a-și îmbunătăți soarta lor materială; d-sa îi tratează cu o lipsă de creștere în raport cu totul invers cu postul ce ocupă, și pot afirma, fără temere de desmășire, că a ajuns groaza, spaima funcționarilor mici. Dar acolo unde insolenta omului ajuns și care se crede a fi eșit din coapsa lui Joe, apare în toată splendoarea ei, este când le dă ordinele sale în de față proprietarilor sau a altor persoane străine.

Este imposibil să marturisiți aceste nedreptăți, pentru cuvântul că d-v. faceți încă și mai rău de cât d. Stoicescu.

D-voastră, dupe ce ați ruinat pe alții și vă ruinași aproape și pe d-voastră, apoi v'ați vândut Regimului pentru ca să fiți cu un portofoliu la subțioară, ca ast-fel să aveți ocaziune de a face rău și de a vă răzbuna, pentru că nu

puteți trăi fără aceasta, și în fine, pentru a vă reface averea.

Probă :

Când cine-va voește să arate pe un om că este lăcom, îi spune că ia două piei dupe o oaie. Ei bine! D-voastră aveți șase venituri sau mai bine zis luați șase piei numai de la bietul Credit Funciar Rural.

Ca membru al Consiliului de administrațiune :

Jetoane de prezență pentru ședințele oruinare ;

Jetoane de prezență pentru ședințele extra-ordinare ;

Tantieme.

Ca director :

Leafă ;

Gratificațiune ;

Tantieme.

Toate acestea se ridică la peste 30.000 lei pe an.

Mai primiți 30.000 lei pe an ca Ministru.

Mai primiți vr'o 6000 până 7000 lei pe an de la Academia Română, ca Membru și Secretar perpetuu al ei.

Mai primiți de la Societatea generală de asigurare «Națională» vr'o 4 sau 5000 lei tantieme și jetoane de prezență ca Vice-președinte al Consiliului de administrațiune și ca Membru în Comitetul dirigent, la ale căruia lucrări nu luați mai nici o data parte, dar ve place a vă pune banii în buzunar.

Mai primiți poate ceva ca Redactor al ziarului oficios *L'Etoile Roumaine*.

Mai primiți poate câte ceva de pe la ziarele din Germania, al căror corespondent sunteți.

Mai vă remâne câte ceva din nenumăratele călătorii ce faceți prin Europa în sprijinirea cauzei Regii ului.

Din cele positive aveți un venit net de peste 80.000 lei noi; iar, din cele nevzute, numai d-voastră și fondurile bugetare respective știți cu cât vă mai folosiți.

Spuneți dacă nu semănați cu Faust, nu însă pentru a redobândi tinerețe, ci pentru a putea face rău și a vă reface averea! Și cu toate acestea sunteți Ministru al țerei și Director, fără a lucra, al Creditului Funciar!

Bine a zis Cicero: O tempora! O mores!

Primește, domnule Sturdza, încredințarea ca vă voi duce masca jos, pentru ca proprietarii și publicul să vă vadă în toată urfjenia goliciunii d-voastră.

C. S. Marcovici.

CRONICA

Aforizme Colectiviste

Din vreme în vreme, colectivitatea face și literatură.

Pe lângă întrunirile politice, pe lângă adunările de la cămăra, căpeteniile partidului de la cârmă se adună, și acolo se dau la comiterea de fel de fel de bucați literari, filozofice, politice etc.

Pentru astăzi dau rezultatul unei asemenea ședințe, ținută într'un loc foarte înalt și care a fost foarte productivă în aforizme.

Iată isprava :

Sunt bărbăți de stat car, în economie-

politică preferă pe un *Stuart Mill*, eu însă prefer un *Mill Ion*.

I. C. Brătianu.

Un cetățean indignat trebuie să știe că se trage în două feluri: întâi se trage la măsă și pe urmă se trage la cap.

N. Ulmeanu.

Opozițiile sunt folositoare într'un stat constituțional numai când... ajung la putere.

Belzadea Mitca.

Cei l'alți oamnt numesc pe soțul lor o *belea*; numai al meu se numește un *Bellio*.

Ion Cămpineanu.

Cea mai grea problemă de desleat, nu este nici aceea a începutului și sfârșitului lumii, nici cărma balonului, nici mișcarea perpetuu; cea mai grea problemă, este dacă la macă trebuie săd nu să tragă peste s.

Radu Mihaleu.

Urâsc pe ambițioși. Eu unul, de cât la Curtea regală, prefer se merg la *Vila regala*.

D. Moruzi.

Nu toți bătrânii au barba albă.

Stefan Bellio.

Prefer să am pe colectivități la putere de cât pe ori-cari alți oamnt onești.

«De cât cu un om zdravăn la pagubă, mai bine cu un nătarau la câștig.»

Un mare capitan.

Intre un laș și un îndrăzneț prefer pe laș, fiind că acesta te atacă în tot-d-a-una pe la spate.

C. F. Robescu.

Nu se știe de unde sare iepurele.

V. Epurescu.

Nici o dată n'am fost mai fericit ca sunt barbier, de cât în ziua când am dat perdaf opoziții.

Tanase Barberiu.

Pentru conformitate

Radu Tândără

INFORMATIUNI

De două zile gazeta noastră este ca și prohibită. Nimeni nu mai îndrăznește să vînză *Epoca*.

Nu mai pe ascuns găesc mijlocul unui comercianți să strecoare câte-va fol. Prin tutungirii se oferă, clienților care n'au aparență d'a fi cu poliția, câte un număr într'ascușne și cu cea mai mare precauțiune, întocmai ca și când ziarul nostru ar fi interzis.

O mulțime de agenți ai poliției respândesc sgomotul că *Epoca* a încetat să apară.

Azi suntem siliți ca noi însuși, redactorii ziarului să eșim pe stradă pentru a vinde gazeta. Tot odată am organizat o trăsură ca să respândim ziarul prin părțile Capitalei mai departe de centru.

Și se zice că, ne bucurăm de libertatea presei!

✕

Fie-care încercare d'a sugruma presa, trebuie să ne aducă aminte numele d-lui C. A. Rosetti căruia datorim salvarea libertății tiparului

înaintea Camerei de revizuire a colectiviștilor.

Vom relata dar astăzi un fapt ce s'a întâmplat cu ocaziunea atentului comis de bandele de bătauși contra redacțiunilor ziarelor independente. În ziua de 5 Septembrie d. Dimitrie Giani voea să meargă la d. Ion Brătianu pentru a-i depune o carte de vizită, prin care înfiera faptul odios al lui Stoica Alexandrescu. Dar în momentul când era să plece, aflând cele petrecute la redacțiunile ziarelor a rupt cartă de vizită și a renunțat d'a mai merge la d. Brătianu în urmă d. Giani a mers la doamna Maria Rosetti și i-a relatat scandalurile întâmplate. Atunci demna soție a lui C. A. Rosetti a arătat d-lui Giani o scrisoare de felicitare pe care o adresa d-nei Pia Brătianu, și, în indignarea sa, a rupt scrisoarea.

✕

Diu Rîmnicu-Vâlcea ni se scrie că tinerii arestați preventiv, de mai multe luni, din cauza omorului bătaușului Popescu, sunt supuși celor mai barbare maltratări.

✕

Când s'a jucat *Nazal* Duminecă seara la teatrul Bosel, au fost două spectacole, unul pe scenă și altul în sală. Actorul care juca în sală era prințul Dimitrie Ghica care a stat actul 1 și a manifestat printr-o mimică foarte expresivă nemulțumirea sa de câte ori auzen o aluziune politică.

Când a sosit corul bătaușilor, beizeadeaua a plecat. Unii credeau că s'a dus în culise spre a lua comanda supremă.

✕

D. Vêrnay Liteanu, ministrul țerei la Berlin, sosit abia de două zile în București, a primit ordinul să se întoarcă cât mai în grabă la postul său; guvernul abia i-a concedat ca în drumul său să se oprească o zi în Moldova, la Liteni.

✕

Să știe că textul original al convențiunii consulare cu Germania e scris în limba germană. Plecarea precipitată a d-lui Liteanu nu e străină de oare-cari modificări ce ar fi să se introducă în traducerea românească a proiectului de convențiune.

✕

Cu adâncă părere de rău aflăm încetarea din viață a d-nei Smărăndița Catargiu, bunica M. S. Regelui Serbiei. Venerabila defunctă lasă în urma ei o familie nemângăiată. Societatea perde în d-na Catargiu, una din reprezentatele cele mai strălucite a vechiei nobilimei române.

✕

D. George Cantacuzino, fost mi-

nistru de finanțe, a sosit în București, venind din străinătate.

✕

Azi a sosit în capitală d. Lascar Catargiu.

DD. George Vernescu și Dimitrie Brătianu, s'au întors încă de ieri în București.

CRONICA TEATRALA

Sullivan.

Și beția are partea ei cea bună, mai ales când actorul e mai prefăcut de cât vinul pe care l'bea.

Aceasta ne este demonstrat prin comedia Sullivan, care a fost reprezentată Sâmbătă seară de societatea dramatică.

Un negustor englez, anume Nicol Jenkins, observând că fcașul și-a pierdut mințile după artistul Sullivan și că nu voește să se casătorească cu vèrul ei Frederic Duple, ia o hotărîre eroică.

Cheamă la densusul acasă pe artistul în chestiune și i propune să părăsească Londra și Anglia în schimbul unei sume însemnate.

Sullivan, artist desinteresat, om de inimă, cunoscând adevăratele motive care împing pe Jenkins să i propună un asemenea trg, refuză banii dar îi roagă să i invite la prânz, încredințându-i că posedă un mijloc sigur spre a lămădui pe Lelia de acest amor.

Părintele încrezător în cuvântul de onoare al actorului, primește propunerea. Sullivan în tot timpul prânzului se prefacă că este beat și se arată plin de viciuri pe care în realitate nu le are.

Comedia a reușit pe deplin, căci Lelia e desgustată prin ceea ce a văzut și amorul ce avea pentru Sullivan, se stinge. Dar... dar, ceea ce trebuia să se întâmple, s'a întâmplat.

Lelia află adevărul mai târziu, amorul ei renaște mai viu, și nuntă se face cheer cu consimțământul bătrânului Jenkins care găsește mil și sute de calități viitorului său ginere.

Despre doamna Aristița Manolescu nu am de zis alt nimic de cât ceea ce ne silește să recunoaștem în toate seriile. Artistă plină de simțire și eleganță, având o dicțiune perfectă, studiând rolurile cu sfințenie, publicul o asculta tot d'a-una cu mulțumire și aplauzele încep îndată ce intră în scenă.

Nottara s'ar fi putut arata ceva mai maiestos în rolul lui Sullivan. I recunosc mult merit și aș fi dorit să-l văz mai puțin *bonhomme*. Mi s'a părut prea treaz pentru un om beat.

Am ascultat cu plăcere pe d-nu J. Petrescu în rolul lui Jenkins, și l'au găsit cu mult superior creațiuneisale din drame.

Tănărul I. Niculescu e un comic cumpătat, plin de natural și care merită să fie încurajat.

Panu, Catopol și Jianu au deșteptat adesea ilaritatea spectatorilor.

Am observat că pentru rolul lui Peacock, d-nu Jianu își înzestrăse organul cu gângăiala amicală, meș Viroșeanu, secretarul teatrului național.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(2)

VEDUVELE

lui VINTILA C. A. ROSETTI.

Dar nu știu cum într'o zi, ca nici-o dată, ce făcu, ce dresu, că mama Ghira, dupe așa vorbă bună, aduse cuvântul cam în sfârșul lui, fără vr'un gînd rău.

— Lelița lano, dar ce-ai pășit să lași pe peretele alb ca laptele, din spre drum, o pată de pămînt galben, nițel var stins, nițel nisip cernut, nu e a treaba. Că și casa ca și noi arc obraz, nu glumă; ce-ai zice d-ta de mine să mă vezi cu cărie pe față?

— Uite, ca păcatele, am uitat mîna ca m'ar pămîntul.

— Apoi, cumătră, asta e dat felii să îngrijească de curățenia casii: așa am apucat noi de la părinții noștri.

— De, leliță, o mîna de fata am, n'am zece; cine s'emi depene, cine s'emi facă țevă, cine s'emi deretece, cine s'emi mai aduca apă?

— Ear cocenit și cojile de dovleac

prea să odînesc de mult în pragul ușei. Și curtea ca și masa se cuvine să fie curată; ce-ai zice d-ta de mine când m'ai vedea că i' întinz bucatele p'o masă pătată cu grăsime?

— Așa e, leliță Arghiră, cum m'oi da jos, am să curăț ca în palmă.

— Da, cumătră, dar să știți de la mine, curtea e a fetei; că d'a n'o învêța d'acum ale ei nici nu le mai învață. Dacă n'o pune mîna pe tîrn, tîrnul nu' strigă aoleo.

— Poi, s'ei mai crezi și d-ta, că la paisprezece ani nimeni n'a avut douăzeci de ochi.

— Cine crede o-dată la lene, a două-oară îi crede fără să vrea; că lenea e ca porcul, dacă i scarpint o dată pe burta a două-oară dai în el și el intră în casa.

— Vezi, d-ta, aici ai vorbit cu pacat, că Irina mea numai vina lenii n'a avut'o și n'o s'o alba.

— Să prea poate, dar eu când eram ca d'nsa, mă învîrteam într'un călcăi și încingeam ale casei c'o singură privire: nici un lucru nu se cîntea din locul lui. Pe dinăuntru odăile erau pahare, pe din afară pânză nălbită, curtea ca o tavă și prispă de s'ar fi cojit măcar într'un locșor mi-aș fi lăcat mînilor din cot ca să le-arunc cănilor.

Era de ajuns pentru mama Iana, căci i' iubia fata ca lumina ochilor. Trase cu necaz prin mîna un vlăstar de dud, îndesă foile în șort și dregându-i glasul, dupe ce se șterse la gură, zise cam înșepat :

— De, cumetrița mea, fite cine și

spală rufele în albia ei, și d'o fi floare, d'o fi cărbune pe umerii sei și poartă cămașa. Mie, din mila Domnului, Irina, atîta suflat mi-a rămas pe sufletul meu, și d'o avea vr'o vină nu pot să i' jupoi pielea. Ca copilul, nu e picat d'in soare, și d-ta oi fi trăgînd multe cu Răducanu d-tale.

— Ferească Dumnezeu nu s'a pomenit! Unde se află n'a avut la cin' să vază răspuns repede mama Ghira și întoarse capul într'o parte.

— Apoi, să ne vedem ce bine! zise mama Iana, și înfăgînduși șorțul în brîu se dete repede din vîrful dudului.

— S'auzim de bine. Răspuns facet și uscat mama Ghira; apoi, ca și cum și-ar fi adus aminte de demult, îngănă sfios și mîndru :

— Măine e rîndul vostru de sfînta Duminiță, veniți la noi? să v'așteptăm cu masa?

Ear mama Iana, strecurându-se printre prunii brumări, deși și încărcăți cu rod, abia încurcă două trei vorbe :

— Să vedem; om veni; că de, mai cu derefecatul curței, mai cu cărpitul casei; om veni; să vedem.

Mama Iana cum ajunse scasă, și trînti poala cu frunze în mijlocul odăii cu gîndaci cari se tîrau în cărduri grase și bălae pe velințele de frunze, și nici că să uită la ei; o vorbă bună, una singură, nu le spuse, de unde pînă aci îi mîngăea cu ochii și cu cuvîntul. Irina depăna, și barim n'o întrebă ce face. D'a dreptul la tîrn se duse, îi zmulse din colțul magazii și

începu să mîture în toate părțile ette-va coji de dovleac și două-trei coceni, că numai grămăzue nu l'facea. Apoi lua grabnic un bulgăre de var, îl stînce într'o strachină, scutură sita cu nisip d'asupra și trase câte-va bidinele pe pata din perete. Irina lăsă rodanul și eși dupe măsă care robotea tăcută, alergînd de colo colo.

Cămașa ei subțire și creță, cu mînicuțe largi și scurte, se aduna toată în cutie la betelia rochi, lipindu-i se pe spinare și încovăindu-se pe sînu l' tîrn, rolund și cucuiat înainte. Două răsuri rumenii se zăriau sub piepșii cămășii tăeați în lung de câte-va mici cerculețe. Așa de dulce și de fragezi îi erau obrazii, așa de curată și de limpede privirea, așa de vie, de subțire și de ciuștită îi era gura sa stînsă la căpătăe în două gropițe, iar ochii săi negrii, umezi și lucioși ca ai unui vițel de trei zile, erau așa de mari și de calzi, în cât a'i fi înțeles pe loc de ce durea atât de mult pe mama Iana când a'i fi atîns'o măcar la deștul ei mic în Irina ei.

Stătu cât-va dreaptă; privi la măsă lung, mlădiinduși mijlocul a mers, ne îndrăsnind însă să pașiască din loc. Mama Iana era posomorită cum nu o văzuse de mult.

Avea ceva greū la suflet că dădea o-dată cu bidineaua și tot și ștergea fruntea încrețită și vîra mereu tîmplele cărunte sub barișul verde, și mișca buzele par'că ar fi spus ceva

în mîntea ei. Mai la urmă Irina deschise gura cu sfială, și i' zise încet și dragăstos :

— Da ce ai mamă? cin-te-a necăjit? Eu am ispravit țevile. De ce nu mi-ai zis mie să mătur curtea?

— N'am nimic mama, răspuns mama Iana, eacă lumea, cum e lumea făcută; ba că nu e măturată curtea, ba că nu e curat peretele casii, că htr, că mîr, și te seacă la inimă. Ea, alde Ghira, ce'i căyună și ei; s'a sculat cu plapăma în cap; a calcat rău azi dimineață; i'a sărit vr'o scînteie în ochi.

de la Vrancea.

(Va urma)

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”

Tirajul 6.000 de foi

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani
Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

Dacă, spre a semăna cu o englezoaică, este destul să porți zuluși și rochie de catifea, trebuie să mărturisesc că d-na Petrescu și d-soara Alexandrescu au fost perfecte.... Dar de, eu credeam că costumul nu este de ajuns.

În resumat, e de netăgăduit că direcțiunea actuală face tot ce poate spre a atrage publicul și spre a-l mulțumi. Toți artiștii de frunte precum și toți cei ce au un nume oare care au fost angajați: dacă publicul se arată îndărătnic, nu-l poate aduce între baionete.

Iar dacă vre un fost corist parașonist se cred în drept să vorbească în ziarul său despre viitorul faliment al teatrului, cauza nu poate fi alta decât că băgând mâna în punga sa a luat-o drept casieria teatrului.

Uitasem un amănunt foarte interesant despre Sulivan.

Traducătorul acestei comedii pare că are multă slăbiciune pentru cuvântul *însărcinare*. Într-o singură scenă de cinci minute am auzit pe Jenkens istorisind că: soția lui a murit fiind însărcinată, că are să dea o însărcinare lui Sulivan, că a însărcinat pe servitoarea sa să se ducă nu știu unde.

Speriat, și văzând că toată trupa e însărcinată, am fugit ca să aduc o moașă.

Când m'am întors, spectacolul se sfârșise!

D. R. R.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

LA CURTEA D'ARGESIU

De Vineri dimineața calea ferată spre Pitești era înțesată de lume, ce se ducea la Curtea d'Argeșiu, ca să apuce din vreme un locșor pentru vestita serbare.

Cu toată ploaia ce începuse a cădea, călătorii nu s'au descurajat și într-o clipă toate trăsurile, până la una, din Pitești, fură ocupate și îndrumate spre Mănăstirea mizunată. Toată calea e împodobită cu arcuri de triumf; iar pe lateralele șoselei, în distanțele lipsite de podoaibă naturală, s'au improvisat allee de crâci verzi.

Generalul Greceanu, prefectul palatului, cu tot personalul casei regale, se instalase la cartierul regal, luând cele din urmă măsură pentru primirea M. M. L. L.

O brigadă militară, infanterie și artilerie, sub comanda colonelului Gorjan ocupă orașelul.

Mai mulți Arhiepiscopii, mare parte din stareții și starețile tuturor Mănăstirilor din țară, convocați de ministerul cultelor la serbare, pentru care li s'a dat loc la drumul de fier și câte o sută lei diurnă, sosiseră.

Într'un cuvânt tot, era gata, când se află Vineri seara, după ce stătuse ploaia, că actual sfințirea se amână! P. S. Episcopu Ghenadie Argeșiu adănc mână în telegrafiază la București, ca garantează timpul bun rugându-se a nu se amâna serbarea, de vreme ce lumea era pusă în mișcare din toate părțile. Mijlocirea Episcopului rămâne fără răspuns; cerul însă, i'a dat dreptate, căci atât Sâmbătă cât și Duminică ziua, timpul a fost bun.....

Disperarea bieților negustori, cari și băgaseră tot capitalul disponibil, în felurite proviziuni, expuse în cea mai mare parte stricăciunii deservășile, era vrednică de plâns.

P. S. Episcop, ca să nu lase mulțimea ce venise mână, a dispus a se permite Sâmbăta vizitarea interiorului bisericii de public.

Mulțimea monografelor și felurite descrieri ale acestui mare monument, face, că la prima vedere de din afară a bisericii, privești se nu fie tocmai la înălțimea așteptării. Odată pătruns înăuntru, vizitatoru rămâne cu deservășire uimit de strălucirea fără seamăn, a acestui dumezeesc locaș.

Interiorul bisericii, e mai puțin încăpător ca al bisericii Domnița Balașa din capitală. Lumina ce străbate, prin micile ferestre de sticlă arabes ar fi cu totul nelindustulătoare dacă n'ar fi reflectul aurului în care e mișcată de sus până jos întreaga clădire!

Afară de câte-va jeturi din amândoua stratele ce sunt de stejar, cum au fost la fundarea mănăstirii, toate celelalte mobile sunt de bronz aurit, încrustate în pietrărie și în mozaic. Catapeteazma primitivă a fost distrusă de un foc și azi s'a înlocuit cu una de bronz d'aurit, cu stâlpi de o marmură strălucitoare, purtând numai trei icoane în mozaic și câte-va medalioane.

Tronul episcopal, cele domnești, poliandru sunt în stil bizantin, foarte bogat împodobite și împreună cu catapeteazma datorite închipuirii arhitectului d-nu Lecomte, care a reușit a le armoniza cu întregimea minunatei clădiri.

Pardoseala bisericii e de mozaic. Pereții de jos până în înălțimea boltelor sunt împodobiți cu icoane în frescuri, păstrându-se modelele și culorile primitiv, totul fiind așezat pe un câmp de aur.

Obrazele ctitorilor cu Kneazul Lazar al Serbiei și Doamna sa Milița, cu Neagoe Voevod și Despina Doamna și o întreagă pleiadă a glorioșilor Voevozi Basarabi sunt așezate d'a dreapta și de-a stânga amvonului, fiind împinse de la ușa bisericii, unde s'a făcut loc portretului regelui Carol și al reginei Elisabeta, aceasta într-o poză teatrală în genuche cu liralul Apollon, invocând fecioara de Dumezeu născătoare a bisericii ortodoxe!... Tablou, care face un contrast deplorabil, față de finuta impunătoare a Doamnelor, domnițelor și Domnilor antici ai neamului ro-

mânesc. D'altminteri providența, a voit să dea o mângâiere pietății naționale, căci portretele regale, sunt foarte rău zugrăvite și îndreptarea, dacă nu ștergerea lor e de neapărată trebuință.

Pericolul Neagoe-Voevod, după ce a desăvârșit marele monument ce îl immortalizează, a voit la sfințirea lui să dea serbarei un caracter *ecumenic*, conviind întreg răsăritul; și la actual sfințire pe lângă Patriarhul Constantinopol, a luat parte toate bisericile ortodoxe prin anume delegați. Nu știm dacă e mai meritor, pentru regalul României de azi, ce circumscrie serbarea într'un eveniment local. Credem însă, că ar fi fost de datoria guvernului să poarte ca față strălucitoare a creștinătății răsăritene.

P. S. Episcopu Ghenadie, n'a cruțat nici o osteneală, ca să înducească mulțimea ce venise la serbare și încercase o decepțiune atât de amarnică, prin neașteptată amânare. Pe lângă o largă ospitalitate dată la episcopie, persoanelor ce putuseră încăpea în toate casele după'n prejur. P. S. a lăsat să oficieze Duminică, o mare liturghie în biserică domnească din oraș, pentru mulțumirea numeroșilor credincioși, cari ardeau de dorință să auză celebrul cor bisericesc de la Domnița Balașa, sub conducerea profesorului Barcanescu, care numără în rândurile sale artiști ca Gabrielescu și mai mulți diletanți, funcționari publici superiori, cărora, fie zis în treacăt, ministerul cultelor, a avut nedelicatetea, a le trimite bilete de cl. III-a pentru transportu cu calea ferată!

Rânduiala și strălucirea cu care pontificează Episcopul Ghenadie, e mai presus de orice laudă; și ne amintește strălucirea tradițională a bisericii noastre naționale, pe care o păstrează neclintită Episcopul de Argeș.

Asupra motivelor amănării, circula diferite versiuni: nimeni nu voește să mai creadă, că ar fi fost timpul ploios, de vreme ce pentru zilele desfete serbarei, vremea a fost frumoasă.

În cele din urmă a transpirat din sferele înalte ale palatului, că regele ar fi dorit să dea timpul trebuincios să sosesca la curtea din Belgrad, comuna carea târzie ce i s'a făcut despre sfințirea catedralei de Argeș cu al cărei fondator era atât de aproape în rudenie vechia dinastie domnitoare a Serbiei.

În cazul acesta, „Epoca” este în tot dreptul a revendica meritul d'a fi chemat regimul la buna cuviință, de vreme ce prin informația ce a dat de unăzi, cum că M. S. Regele Carol ar fi încunoștințat pe M. S. regele Milan al Serbiei despre actual sfințirea marelui mănăstiri, ce amintește vremurile de mare și de înfridire ale Monarhilor ambelor țări dunărene, a voit să prezinte printr'o „*amnistificare regală*” dispozițiunile curții noastre. Prin aceasta, cum se vede, am făcut curții un serviciu, de care ne place a crede, că ne va ține socoteala neîmblânzitul logofăt

bisericesc, care împinge ura sa contra organelor opoziției până a le refuza cea mai elementară considerațiune, ne trimițându-le nici chiar obicinuitele invitațiuni pentru solemnitățile publice!...
Baba-Novak.

ULTIME INFORMATI

Comitetul opoziției din Iași intrându-se în ziua de 5 Octombrie, în casele d-lui A. Cantacuzin-Pascano, a ales un comitet electoral pentru viitoarele alegeri comunale, compus din d-nii: N. Casimir, P. Papadopol, C. Corjescu, G. Mărzescu, Al. Holban, G. Panu și G. R. Macri. Acest comitet s'a și întrunit ieri seară la d. G. Mărzescu.

D. Ion Brătianu, va sosi mâine în capitală.

Un tutungiu care vindea ziarul nostru a fost bătut în fața d-lui comisar Coengopol. Reclamând la poliție, d. Moruzi a însărcinat tot pe d. Coengopol să cerceteze faptul.

Niște agenți ai poliției au bătut în mod cumplit pe un băiat care vindea ziarul „Epoca” și i-a rupt toate foile. D-na Vahman, care trecând pe stradă, a fost martoră la această scenă, a avut generositatea să plătească acestui băiat toate numerile distruse.

Avocații statului au prezentat ministrului de domenii un memoriu prin care cer modificarea serviciului contencios.

Din cauza piedicilor și mizeriilor de tot felul ce ni s'a făcut de agenții d-lui Moruzi, am organizat astăzi o vînzare cu cărușă. După ce a fost lăsată să circule în voie câtva timp, cărușă s'a îndreptat spre capul podului Mogoșoail. Ajunsă în dreptul casei d-lui Radu Mihail, sergentul postat la poarta d-sale a ieșit înaintea trăsorii și a voit să o ducă la secție. Grație dibăci și concursului bine-voitor al conductorului improvisat d. Cretzu, trăsura pușcă din mână sergentului.

La capul podului, alți doi sergenți de oroș, eșiră înainte, dar și d'aci pușcă printr'un avînt dat calului vîguros ce conducea trăsura. Atunci doi sergenți cărări urmînd ordinului comisarului respectiv se luară în goana după vînzători, cari oțind pe o stradă laterală abia pușcă scăpa de aceasta urmărare și izbutiră în fine în fuga mare să se întoarcă la redacție.

ULTIMA ORA

Rusciuk 19 Octombrie.— Pericolul unei ocupațiuni rusești nu e înlăturat, dar înainte de a usa de acest mijloc extrem, Rusia pare că voiește să rămână de o cam dată în respectivă. În or ce cas este sigur că ea nu va primi nici un teren de conciliațiune din partea ministerului actual. De aceea generalul Kaubars ar fi puțin dispus a se întoarce la Sofia, dar cu toate acestea nici un agent rus nu se va duce la Târnova.

Cea d'antăiu condițiune cerută de Rusia pentru o apropiere între dânsa și Bulgaria ar fi înlocuirea ministerului actual, care i s'ar pare dispus a lura fără șovăire după vederile Rusiei. Primul act al acestui guvern va trebui să fie negreșit anularea ultimelor alegeri și o nouă convocare pentru alegerea prințului, dar la epoca în care Europa ar fi de acord asupra numelui candidatului.

Sub lovitură unei presiuni sau unei amenințări directe de intervențiune înaintea întrunirii marelui adunări, ministerul bulgar ar ceda locul, se zice, dar e mai probabil că dacă nu se ivește vre-un eveniment, va aștepta întrunirea adunării, pentru a-i remite puterile sale.

Rușii cred că un minister dupe vederile Rusiei s'ar putea constitui la această epocă și că adunarea supunându-se necesității politice, s'ar dizolva.

Opiniunea rusească asupra ultimelor alegeri este că partizanii ei, abținându-se pretutindeni, sau fiind amenințați, umanitatea era sigur dobândită guvernului.

De alt-minteri, dupe această opiniune dacă ministrul bulgar voește să tragă un argument din textul chiar al constituțiunii pentru a proba legalitatea alegerilor, se poate asemenea demonstra tot prin textul constituțiunii că regența însăși nu este formată dupe constituțiunea care cere ca membrii regenței să fi fost miniștri. Or d-nii Stambuloff și Mutkuroff nu se găsesc în acest cas.

În privința punerii în libertate a ofițerilor, opiniunea rusească este că nu există nici o rațiune pentru a-i urmări, pentru că s'a declarat de către d. Stambuloff la Tîrnova amnistia pentru complicitate în lovitură de stat de la 24 August și ca actele d-lui Stambuloff au fost ratificate la Lemberg de prințul Alexandru.

Se zice că Austria a declarat guvernului bulgar că nu va sprijini de loc vre-o propunere privitoare la întoarcerea prințului Alexandru.

Maiorul Filoff comandant al pieții din Rusciuk, pus în disponibilitate și la arest pentru 10 zile, a respuns ministrului de răzbel că nu acceptă această pedeapsă și că fiind mai vechi ofițer, lui i aparține de a pedepsi. (sic.)

Ministrul a făcut să se aresteze maiorul Filoff de către comandantul regimentului din Rusciuk.

Villefranche, 19 Octom.—Timpul urt a întârziat plecarea regelui și reginei Greciei, cari vor pleca astăzi, dacă timpul va permite.

Generalul Gheorghe C. Catargiu și d-na Anna Catargiu, d-nu și d-na Lascar C. Catargiu, d-nu și d-na Alex. C. Catargiu, d. și d-na Alex. St. Catargiu, d. și d-na Petru Mavroghieni, d-na Elena Catargiu, d-nu Panaite Balș, Prințesa Elena Sturdza, d-na Maria A. Catargiu, au durerea de a vă înștiința despre pierderea ce au făcut în persoana d-nel

ZMARANDA CATARGI
NASCUTA BALS

mumă, soacă, soră și cumnata lor, încețată din viață în ziua de 7 Octombrie 1886, în al 71 an al vârstei sale

Ceremonia funebură va avea loc la locuința defunctei calea Griviței No. 10, în ziua de 8 Octom. 1886 la ora 4 după a. m. iar înmormântarea la cimitirul Șerban-Vodă.

FOIȚA ZIARULUI „EPOCA”

JULES MARY

PRIETENUL BARBATULUI

(Urmare)

V.

Gilbert se lăsa să fie târât de acest amor c'un fel de bucurie dureroasă. Probabilitatea sa se revoltase când pentru prima oară această idee îi venise și încă se revoltă amintindu-și de o nestul om căruia el îi datora viața Reginei și pe care acum îl desonora. El a fost prins fără de veste. Frumusețea provocatoare a Catherinei, nesficioșia ei seducătoare și care întărta ca un om ce nu l' pasă de nimic, influențase asupra nervilor lui. Ea îl amelișe cu cele mai îmbătătoare parfumuri ce se ecusa din ea. El căzuse învins, fără chiar a se întreba dacă iubește în adevăr sau dacă el nu e mai mult culpabil că a ascultat de nebunia unui caprițiu de cât că a căzut învins de ardoarea unei pasiuni reale.

Cât despre Catherine, ea nu era femeie care să cugete. El nici prin cap nu îi trecea că ar fi posibil să aibă remușcări. Ea întrevedea fericirea. Un vis încântător dar nerealizat încă o muncea. De sigur, ea iubea, și aceasta

ii era singura scuză. Inimă ei care până aci nu l' vorbise nici o dată nimic acum îi bătea cu tărie. Din amândouă aceste ființe, ea singura însă a fost fericită. Căci Gilbert, crescut în delicatețea și a familiei sale, înzestrat de o extremă sensibilitate, văzu repede greaua sarcină ce l' căzuse pe viața sa. Adulterul îi apără de o dată, astfel cum el era, făcut din preocupări constante, din rușinoase ipocrizii și din umilitoare compromiteri.

A doua zi dupe preumblarea lor în pădurea de Arques, ei se întâlniră pe țermul marelui. Catherine era singură. Gilbert putu convorbi cu ea. Aci, înaintea marelui liniștite și verzi, ale carei mici unde și spumă alba atingeau vârful picioarelor lor, el avură cea d'antăiu conversație de amor și se înțeleșeră asupra primei lor întâlniri. Unde se va putea ei vedea? Aceasta era dificultatea. Gilbert era cunoscut de toată lumea la Dieppe și Catherine asemenea nu putea intra unde-va fără să fie zărită. Trebuiau să fie prudenți dacă voiau să nu fie compromiși. Și despre aceasta Catherine mai cu seamă discuta pe când Gilbert își mușca buzele.

Ei va trebui să ia multe precauțiuni, zicea ea, pentru a evita un scandal și pentru a împedica pe Holgan să prinză de veste. Cum se face? Dacă s'ar încrede în atelierul de la țerm, legătura lor va fi cunoscută de tot orașul. Dar dacă ar merge în vr'un han dintr'un sat vecin? Aceasta ar fi poale mai si-

gur, dar lucrul nu pare a fi așa de lesne. Ar trebui pentru aceasta să găsească motive de dus. Holgan ar deveni bănuitor. Și pe urmă, chiar dacă ea va reuși să absenteze de două sau de trei ori pe an, ar fi îndestul amonului său marit încă prin toate aceste obstacole? Pasiunea ei va fi atât de liniștită și atât de mica în cât ea să se poată mulțumi cu câte-va străngeri de mână, cu câte-va priviri furșete, cu câte-va cuvinte spuse la ureche într'un mod timid? Ceia ce ea dorea, ceia ce ea va sfârși prin a găsi, era în trei zile de libertate în timpul cărora, stînd lângă Gilbert, ea să l' spună că l' adora, că acest amor era acum totul pentru ea, și că cât va trăi îl va iubi cu aceiași tandrețe.

— Ah! cât ați fi de mândru și de orgolios dacă ați ști că m' sunteți de scump, zicea ea, și că sunt de proastă că te las să vezi aceasta, de oare-ce vei avea un avantaj asupra mea!

Și surâsul său era sficioș, când vorbea astfel, privind speriată oarecum, figura serioasă, aproape tristă a lui Gilbert.

Ei nu putură lua nici o hotărâre în acea zi. Se despărțiră înervați, cu mânele arzânde cu ochii scântietori. Dar ei se revăzură în alte zile.

— Ah! dacă am fi la Paris, zicea ea adese, cât de simplu ar fi aceasta..... La Paris ați fi singur... nimeni nu va va observa..... Parisul este făcut pentru acel cari se iubesc...
Și Parisul, ei și-l alesese,—în ade-

văr—la Paris, unde ea se găsi de o dată cu Holgan, sub pretext de afaceri cu d-na Franchard, și unde Gilbert o întâlnise în secret, pretestând și el un voiaj în Havre... La Paris ea pușcă l' liberă și acoto ei își ascunseră fericirea lor, într'o cameră mobilată din strada Verneuil care adăpostise amoriurile banale ale lui Gilbert, în timpul când el era student șezând în cartierul latin...

Și ei se regășiră la Dieppe, Catherine în casa sa care l' părea acum odioasă și de nesuferit... Gilbert lângă Therese, Regina și lângă dulcea și surzătoarea lui mama... și de atunci reînțepura viața lor de altă dată, aceiași în aparență, dar foarte deosebită în fond!...

Se afla, pe stînci, în spre Pourville și nu departe de casa d-nel Barbarain, un castel mobilat părăsit de vre-o două sau trei veri. Gilbert se informă de numele proprietarului și, profitând de șederea sa în Paris, îl închiră. Aci, Catherine venea să l' vadă, în secret; sub pretextul unui bal, unui spectacol, unei serbări oare-care, la care Holgan nu o însoțea, ea rămânea liberă mai în toate serile...

Dupe trecerea acestor zile, apără la d-na Barbarain, mai frumoasă ca tot d'una, intrând veselă, cu ochii mai mariși, cu buzele mai roșii, nu știu ce emanățiune de amor isvoraș din toată persoana ei. Ea sosi la brațul soțului său, răzătoare, fericită, veselă, îmbrățișând pe bătrâna doamnă.... Îmbră-

țișând pe Regina care se apucase de gătlul ei.... Îmbrățișând pe Terese, dar aceasta rămăse înghețată și obrazul ei, sub sârutul Catherinei, se acoperi de paloarea mortală și în sfârșit dând o străngere de mână lui Gilbert, care era asemenea puțin palid...

— Bonjur, bonjur, la toată lumea.... Eu vă plătesc nu este așa, venind atât de dese ori? Curios lucru, mai tot d'una sunt la d-v. și îndată ce plec mi se pare că a trecut o sută de ani de când nu v'am mai văzut.

Ea afecta acum, printr'o singulară întoarcere de spirit, o simpatie mai mare ca tot d'una față de d-na Barbarain care o gasea acum mai încântătoare. Tot timpul cât stete împreună, ea îi petrecu în fel de fel de glume prietenești, în protestări de devotațiune, în mărturisiri repetate de afecțiune. Terese avușe asemenea parteașă. Catherine îi era frică de această tănără tăcută și întunecată și care adesea îi îndrepta o privire a cărei flacără o jena. Ea voia să o câștige în partea sa cum găștigase și pe mama. Terese însă nu l' răspundea la nici una din curtenirile ei.

(Va urma)

DE ARENDAT

Moșia LOMOTESTI-CALNAU; proprietatea d-lui Alexandru Lenș Philipesco...

PRIMA FABRICA ROMANA DE KIFIR - KUMIS

O beutura facuta din lapte, care se intrebuinteaza cu mare succes in Rusia, Anglita, Austria si Elvetia...

MARE SUCCES!

INVETATORUL POPULAR
Publicare limbistică săptămânală.
Metodă pentru a învăța singur a scrie și a vorbi limba franceză.

CASA SPICQ VÂNZARE SI INCHIRIAT

DE PIANURI
DIN CELE MAI BUNI FABRICI, DE LA 35 FRANCI IN SUS

Aceste inchirieri prezintă deosebitul avantaj, că, or-cărul chirie...

PRIMUL ATELIER DE TEMPLARIE S. EMANUEL

No. 1, Str. Luterana, No. 1 colțul Stirbey-Voda
Efectuiază ori-ce mobilă sculptată și nesculptată pentru Saloane...

DE VÂNZARE O padure, lemne bune și de stânjen, măl bine de două-sute pogoane...

REGIMUL DE LANA AL PROFESORULUI DOCTOR JAEGER

Recunoscut ca cel mai excelent
MEDALIAȚI ACUM IN URMA, DE JURIUL MEDICAL DIN LONDRA CU MEDALIE DE AUR

AVIS IMPORTANT PENTRU DAME

A aparut de sub tipar carte intitulata: TOALETA FEMEILOR

MARELE HOTEL DE FRANCE

— BUCURESTI —
No. 5, CALEA VICTORIEI, No. 5.

DE INCHIRIAT chiar de-acum casa d-lui V. Hiott din Str. Luterana 15...

Sub-semnați având numai noi singuri dreptul de a fabrica vestimintele de lână...

Delarăm că nu recunoaștem ca veritabile de căi flanelele ce se găsesc in magazinul

72, CALEA VICTORIEI 72 VIS-A-VIS DE PALATUL REG-L
DR. JAEGER W. BENGERS Soehne STUTTGART.

Lipsa unei asemenea cărți era mult simțită și aparițiunea ei, de astăzi, o face chiar a fi pnumerată între cele d'antîm cărți de igienă în limba română...

Cel mai mare și elegant otel din Țară, situat pe calea Victoriei în fața Stradei Lipscani, din nou clădit...

MORI FABRICI DE SPIRT APARATE DE COGNAC SI DE TZUCA TARE (SLIBOVITZA)
Pietre de Moara, curele si tote uneltele si accesorii pentru exploatarea Fabricelor.

DE INCHIRIAT ETAGIUL DE SUS
CEL DE JOS AL CASSEI
O DOAMNA cu diplomă cunos-când limba franceză, engleză, germană și musică dorește a dalecțiuni...

EREZII L. LEMAITRE SUCCESORII TURNATORIE DE FER SI ALAMA - ATELIER MECANIC
Se însărcinează cu construcțiunii de turbines mori cu prețuri mai reduse de cât acele din Viena și Pesta.

Table with financial data: CASA DE SCHIMB I. M. FERMO, CURSUL BUCURESTI de la 6 Octombrie 1886

DE INCHIRIAT și de DE VÂNZARE IN TOTAL
casele mele de lângă biserică sf. George no. 3...

DE ARENDAT două trudoșii, și anume Matia și Dudașca și cea d'ă doua Valca Cucului...

DE INCHIRIAT SI DE VÂNZARE CASELE
din str. Domnita No. 1

DE INCHIRIAT chiar d'acum casele Costa-Foru din Băliște, Strada Scaunilor No. 46.

DE ARENDAT MOSIA LACENI în Districtul Teleormanu

UN STUDENT terminându cinci clase Liceale, și actualmente în-lrăseasa, dorește de a preda lecțiuni într-o familie...

DE VÂNZARE Casele din Str. Popa-Tatu No. 28.

CROITOR A MODERNA I. WEICH
PALATUL BAILOR EFORIEI
Mare asortiment de stofe fine englezești și franțuzesci...

GALATI, HOTEL EKSTEIN, GALATI
HOTEL EKSTEIN
— GALATI —
— STRADA MIHAI BRAVUL —

A TELIER MECANIC P. KEILHAUER
No. 59. — Strada Isvoru, — No. 59